

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 51/2017-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. januára 2017 predbežne prerokoval návrh [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Ing. Ivanom Katonom, PhD., LL.M., advokátska kancelária, G. Czuczora 4, Nové Zámky, na preskúmanie rozhodnutia Obecného zastupiteľstva obce [REDACTED] z 2. decembra 2016 podľa čl. 10 ods. 4 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z. a takto

r o z h o d o l :

Návrh [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnený.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 22. decembra 2016 doručený návrh [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] (ďalej len „navrhovateľ“), na preskúmanie rozhodnutia Obecného zastupiteľstva obce [REDACTED] (ďalej aj „obecné zastupiteľstvo“) z 2. decembra 2016 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) podľa čl. 10 ods. 4 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného

zákona č. 545/2005 Z. z. (ďalej len „ústavný zákon o ochrane verejného záujmu“ alebo „ústavný zákon“).

2. Z návrhu a jeho príloh vyplýva, že obecné zastupiteľstvo na základe zistení a podnetu Komisie na ochranu verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov Obecného zastupiteľstva obce [REDAKOVANÉ] (ďalej len „komisia“) začalo v súlade s čl. 9 ods. 2 písm. a) ústavného zákona z vlastnej iniciatívy konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov prijatím uznesenia č. 313/2016 z 23. zasadnutia obecného zastupiteľstva konaného 9. septembra 2016 proti navrhovateľovi ako starostovi obce [REDAKOVANÉ] za celkovo šesť porušení ústavného zákona. Napadnutým rozhodnutím, ktoré bolo schválené uznesením č. 335/2016 z 25. zasadnutia obecného zastupiteľstva konaného 2. decembra 2016, bola navrhovateľovi uložená pokuta v sume 2 209 € zodpovedajúcej jeho mesačnému platu za porušenie povinnosti ustanovenej v čl. 9 ods. 14 ústavného zákona tým, že ako starosta obce odmietol oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie podľa ústavného zákona, a to mesačného platu verejného funkcionára – starostu obce [REDAKOVANÉ], teda samotného navrhovateľa.

3. Navrhovateľ vo svojom návrhu predovšetkým uviedol:

„Rozhodnutie obecného zastupiteľstva zo dňa 02.12.2016 považujem za nezákonné, nepreskúmateľné a vydané v rozpore s účelom a cieľom zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov. Dôvody, pre ktoré mi bola uložená pokuta nie sú spôsobilé akýmkoľvek spôsobom dotknúť sa ochrany verejného záujmu a nemôžu byť považované za poškodzovanie verejného záujmu.

... V odôvodnení napadnutého rozhodnutia obecného zastupiteľstva sa uvádza, že žiadosť zo dňa 24.10.2016, ktorá bola prijatá podateľňou Obecného úradu v [REDAKOVANÉ] dňa 26.10.2016 pod podacím číslom 927, bolo uvedené, aby som v lehote do 27.10.2016 písomne oznámil v zmysle čl. 9 ods. 15 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov výšku

mesačného platu verejného funkcionára starostu obce [REDACTED] t. j. jednej dvanástiny z ročného príjmu za predchádzajúci kalendárny rok za výkon verejnej funkcie.

... žiadosť zo dňa 24.10.2016 nepodal príslušný oprávnený orgán v zmysle čl. 9 ods. 1 písm. b) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov, nakoľko odosielateľom žiadosti zo dňa 24.10.2016 sú štyria poslanci obecného zastupiteľstva a nie Obecné zastupiteľstvo v [REDACTED], konkrétne [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED]. Mám za to, že rozhodnutie musí byť prijaté nadpolovičnou väčšinou príslušného orgánu, v konkrétnom prípade obecného zastupiteľstva, avšak písomnosti doručované účastníkovi konania - žiadosť musí odosielať obecné zastupiteľstvo ako oprávnený orgán, nie poslanci, ktorým toto oprávnenie v zmysle zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov neprislúcha.

... Mám za to, že obdobne ako v prípade napadnutého rozhodnutia, mala byť aj žiadosť o poskytnutie súčinnosti, resp. o poskytnutie oznámenia skutočností, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie podľa ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov odoslaná obecným zastupiteľstvom. V zmysle vyššie uvedeného som žiadosti nemohol vyhovieť, a to aj so zreteľom na neprimeranú dĺžku lehoty, ktorá bola v žiadosti uvedená. Do podateľne obecného úradu bola doručená dňa 26.10.2016, pričom nie je evidentné o ktorej konkrétnej hodine, a uvedené skutočnosti bolo potrebné oznámiť už na druhý deň t. j. dňa 27.10.2016.

V napadnutom rozhodnutí obecného zastupiteľstva zo dňa 02.12.2016 sa uvádza, že obecné zastupiteľstvo konalo z vlastnej iniciatívy na základe podnetu Komisie na ochranu verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov obecného zastupiteľstva v [REDACTED] zo dňa 05.09.2016...

K vyššie uvedenému uvádzam, že Komisia nebola zriadená v súlade so zákonom a v zmysle uvedeného aj činnosť, ktorú vyvíjala možno označiť za nezákonnú.

Nezákonnosť uznesení obecného zastupiteľstva zakladá nesplnenie výlučne obligatórnej podmienky zverejnenia návrhu programu rokovania obecného zastupiteľstva na úradnej tabuli v obci aspoň tri dni pred jeho zasadnutím, ktorá podmienka splnená nebola, nakoľko v návrhu programu rokovania obecného

zastupiteľstva nie je uvedený bod, pod ktorý by bolo možné subsumovať zriadenie Komisie na ochranu verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov obecného zastupiteľstva v [REDAKOVANÉ] a návrh programu rokovania obecného zastupiteľstva nebol zverejnený na úradnej tabuli v obci aspoň tri dni pred zasadnutím obecného zastupiteľstva, ktoré sa uskutočnilo dňa 09.09.2016. Z uvedeného vyplýva, že uznesenie, ktorým sa malo začať konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzeniu rozporu záujmov je nezákonné.

Zároveň poukazujem aj na tú skutočnosť, že zasadnutie zastupiteľstva, ktoré sa konalo dňa 09.09.2016, ako aj 02.12.2016 boli zvolané zástupcom starostu obce, a to podľa môjho názoru z nezákonných dôvodov. Obe zasadnutia zastupiteľstva zvolal zástupca starostu obce a podľa ust. § 12 ods.1 a 2 zákona č.: 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších zmien a doplnkov, ako aj rokovacieho poriadku obecného zastupiteľstva a uznesenia č.: 192/2015, ktorým bol schválený plán zasadnutí obecného zastupiteľstva. Je pravdou, že uvedené termíny boli schválené v pláne zasadnutí obecného zastupiteľstva na rok 2016, avšak ja ako starosta obce som poslancov v dostatočnom časovom predstihu informoval o tých skutočnostiach, že prečo sa zasadnutia neuskutočnia v daných termínoch ale inokedy. Týmito skutočnosťami bolo to, že na zasadnutie obecného zastupiteľstva na deň 09.09.2016 nebol k dispozícii materiál, ktorý sa mal na tomto zastupiteľstve prerokovať..., pričom som poslancov oboznámil o tom, že termín zasadnutia obecného zastupiteľstva bude 20.09.2016. K plánovanému termínu zasadnutia zastupiteľstva na deň 02.12.2016 nebol skompletizovaný návrh rozpočtu obce [REDAKOVANÉ] na rok 2017 a taktiež som poslancov informoval o tom, že termín zasadnutia obecného zastupiteľstva bude 12.12.2016, kedy bude k dispozícii požadovaný materiál.

Zároveň poukazujem aj na tú skutočnosť, že na obe zasadnutia obecného zastupiteľstva, ktoré boli zvolané zástupcom starostu obce neboli pozvaní všetci poslanci obecného zastupiteľstva a program zasadnutia oboch zastupiteľstiev nesplnil obligatórnu náležitosť podľa § 12 ods. 4 zákona č.: 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov.

... Napadnuté rozhodnutie obecného zastupiteľstva zároveň považujem za zmätočné, nakoľko v ňom nie je obsiahnuté, z akých dôvodov, na podklade akých

skutočností sa začalo voči mne konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzeniu rozporu záujmov, resp. ktorým mojím konaním malo byť porušený verejný záujem, v dôsledku ktorého je nutné vykonať nápravu v zmysle zabezpečenia ochrany verejného záujmu. Napadnuté rozhodnutie ako ani žiadosť o oznámenie výšky môjho mesačného platu verejného funkcionára neobsahuje dôvody začatia konania vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov.

Celé konanie, ktoré sa mi kladie za vinu v zmysle napadnutého rozhodnutia obecného zastupiteľstva zo dňa 02.12.2016... považujem zo strany obecného zastupiteľstva za šikanózne a to s prihliadnutím na schopnosť obecného zastupiteľstva zabezpečiť si obsah požadovanej informácie...

Skutočnosť, za ktorú mi bola rozhodnutím obecného zastupiteľstva zo dňa 02.12.2016 uložená sankcia vo forme pokuty je príslušnému orgánu veľmi dobre známa a nebolo nutné pri jej zabezpečovaní požadovať odo mňa jej oznámenie, nakoľko výška pokuty sa odvíja od mesačného platu verejného funkcionára za predchádzajúci kalendárny rok v zmysle čl. 9 ods. 16 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov.

Obecnému zastupiteľstvu je výška môjho mesačného platu známa, nakoľko v roku 2015 bol platný § 4 ods. 4 zákona č. 253/1994 Z. z. o právnom postavení a platových pomeroch starostov obcí a primátorov miest v znení účinnom do 31.12.2015, v zmysle ktorého obecné zastupiteľstvo prerokuje opätovne raz ročne plat starostu obce. K uvedenému zo strany obecného zastupiteľstva aj prišlo a obecné zastupiteľstvo v tomto období rozhodovalo aj o zvýšení môjho platu. Z uvedeného vyplýva, že s výškou môjho platu bol obecné zastupiteľstvo podrobne oboznámené a navyše bolo možné sa k nemu dopracovať aj prostredníctvom zápisníc zo zasadnutí obecného zastupiteľstva, na ktorých prišlo k rozhodovaniu o výške môjho platu. Konanie obecného zastupiteľstva v zmysle vyššie uvedeného považujem za šikanózne, nakoľko nešlo o skutočnosť, o ktorých by som mal vedomosť výlučne ja, ale vedomosť malo o ňom aj obecné zastupiteľstvo a dokonca konkrétny poslanci obecného zastupiteľstva, ktorí mi žiadosť adresovali. Obecné zastupiteľstvo bolo orgánom, ktoré mi určovalo plat. Spôsob, ktorý mohlo obecné zastupiteľstvo náležite zistiť skutkový

stav nebol obmedzený a závislý výlučne od mojej spolupráce. Okrem iného výška môjho mesačného platu nie je skutočnosťou, ktorá by mala význam vo veci objasňovania rozporu verejného záujmu a jeho ochrany. Na podporu mojich tvrdení slúži aj ten fakt, že obecné zastupiteľstvo mi uložilo pokutu v napadnutom rozhodnutí vo výške môjho mesačného platu za predchádzajúci kalendárny rok, pričom v napadnutom rozhodnutí sa neuvádza z akého dôvodu mi uložilo obecné zastupiteľstvo pokutu v danej výške, pokiaľ som mu nemal poskytnúť v tejto súvislosti súčinnosť a teda mu táto skutočnosť bez môjho pričinenia mala zostať neznáma, nakoľko moje konanie sankcionovalo. Evidentne mu výška môjho platu bola známa a v tejto súvislosti žiadalo obecné zastupiteľstvo, resp. neoprávnení poslanci odo mňa nedôvodnú súčinnosť motivovanú snahou zneprijemniť mi výkon verejnej funkcie.

Od začatia konania obecného zastupiteľstva vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzeniu rozporu záujmov, mi nebola poskytnutá možnosť vyjadriť sa v zmysle čl. 9 ods. 4 k podnetom a ani predložiť dôkazy na podporu mojich prípadných tvrdení. Vyzvaný som bol výlučne na oznámenie výšky môjho mesačného platu verejného funkcionára za predchádzajúci kalendárny rok, pričom oznámenie výšky môjho platu bolo v konaní prospešné zrejme len na určenie výšky pokuty ktorú mi obecné zastupiteľstvo uložilo.

Vzhľadom na ustálenú rozhodovaciu prax Ústavného súdu SR považujem za potrebné zdôrazniť skutočnosť obsiahnutú v náleze Ústavného súdu SR II. ÚS 463/2015-51 zo dňa 11.02.2016..., že vzhľadom na požiadavku komplexného posudzovania rozhodnutí príslušných orgánov verejnej moci podľa čl. 9 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu môže v konkrétnych okolnostiach posudzovanej veci byť z hľadiska posúdenia ústavnej udržateľnosti napadnutého rozhodnutia relevantné posúdenie postupu príslušného orgánu verejnej moci, ktorý predchádzal jeho vydaniu.

... V neposlednom rade poukazujem aj na ďalšiu skutočnosť v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutia a ktorou je porušenie čl. 5 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov, nakoľko podľa príslušného orgánu sa konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenie rozporu záujmov mala začať dňa 09.09.2016,

pričom v zmysle čl. 9 ods. 1 ústavného zákona... malo byť skončené do 60 dní, t. j. najneskôr do 10.11.2016, čo splnené nebolo. Napadnuté rozhodnutie bolo vydané dňa 02.12.2016 t. j. mimo zákonom určenej lehoty.“

4. Vzhľadom na uvádzané skutočnosti navrhovateľ navrhol, aby ústavný súd napadnuté rozhodnutie obecného zastupiteľstva zrušil a priznal mu úhradu trov konania v sume 303,16 €.

II.

5. Podľa čl. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu je predmetom jeho úpravy

a) nezlučiteľnosť funkcie verejného funkcionára s výkonom iných funkcií, zamestnaní alebo činností,

b) povinnosti a obmedzenia pre verejného funkcionára na účel zamedzenia vzniku rozporu osobného záujmu verejného funkcionára s verejným záujmom pri výkone verejnej funkcie a

c) zodpovednosť verejného funkcionára za nesplnenie alebo porušenie povinností a obmedzení ustanovených týmto ústavným zákonom vrátane sankcií, ktoré možno verejnému funkcionárovi za také nesplnenie alebo porušenie povinností alebo obmedzení uložiť.

Podľa čl. 2 ods. 1 písm. o) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu sa tento ústavný zákon vzťahuje aj na funkcie starostov obcí.

Podľa čl. 3 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu verejný funkcionár je na účely tohto ústavného zákona každý, kto vykonáva funkciu uvedenú v čl. 2 ods. 1.

Podľa čl. 9 ods. 1 písm. b) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu konanie o návrhu vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov vykonáva obecné zastupiteľstvo, ak ide o verejných funkcionárov uvedených v čl. 2 ods. 1 písm. o) a p), t. j. aj vtedy, ak ide o starostu obce.

Podľa čl. 9 ods. 6 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu ak sa v konaní preukázalo, že verejný funkcionár nespĺnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené týmto ústavným zákonom alebo zákonom, alebo v oznámení podľa čl. 7 alebo čl. 8 uviedol neúplné alebo nepravdivé údaje, rozhodnutie obsahuje výrok, v ktorom sa uvedie, v čom je konanie alebo opomenutie verejného funkcionára v rozpore s týmto ústavným zákonom alebo zákonom, odôvodnenie a poučenie o opravnom prostriedku. Rozhodnutie obsahuje aj povinnosť zaplatiť pokutu podľa odseku 10.

Podľa čl. 9 ods. 14 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu orgány verejnej moci a právnické osoby sú povinné na žiadosť orgánu, ktorý vykonáva konanie podľa odseku 1, oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie podľa tohto ústavného zákona. Za nespĺnenie tejto povinnosti môže tento orgán uložiť štatutárnemu orgánu alebo predsedovi štatutárneho orgánu orgánov verejnej moci a orgánov právnických osôb pokutu vo výške určenej v odseku 10 písm. a), a to aj opakovane.

Podľa čl. 9 ods. 15 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu na účely tohto ústavného zákona sa mesačným platom verejného funkcionára rozumie jedna dvanástina z jeho ročného príjmu za predchádzajúci kalendárny rok za výkon verejnej funkcie a v prípade uloženia pokuty v zmysle odseku 14 sa mesačným platom verejného funkcionára rozumie jedna dvanástina z jeho ročného príjmu za predchádzajúci kalendárny rok za výkon funkcie štatutárneho orgánu alebo predsedu štatutárneho orgánu orgánov verejnej moci a orgánov právnických osôb.

Podľa čl. 10 ods. 3 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu proti rozhodnutiu orgánu podľa čl. 9 ods. 1 písm. b) až d) môže dotknutý verejný funkcionár do 15 dní od doručenia rozhodnutia, ktorým bola vyslovená strata mandátu alebo funkcie alebo ktorým bola uložená pokuta, podať návrh na preskúmanie rozhodnutia na Ústavný súd Slovenskej republiky. Podanie návrhu má odkladný účinok. Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodne o tomto návrhu do 60 dní odo dňa

jeho doručenia. Konanie o preskúmaní takého rozhodnutia pred Ústavným súdom Slovenskej republiky upravujú ustanovenia zákona. Rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky je konečné okrem rozhodnutia podľa čl. 12 ods. 2.

Citované ustanovenie čl. 10 ods. 3 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu zakladá právomoc ústavného súdu rozhodnúť o návrhu navrhovateľa na preskúmanie napadnutého rozhodnutia obecného zastupiteľstva. Podrobnosti o konaní v zmysle štvrtej vety citovaného čl. 10 ods. 3 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu upravuje zákon o ústavnom súde v ustanoveniach § 73a a § 73b.

6. Podľa § 73a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) konanie sa začína na návrh verejného funkcionára, ktorého sa týka rozhodnutie orgánu, ktorý vykonáva konanie o návrhu vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov, pričom o podaní návrhu platí § 20. K návrhu sa pripojí napadnuté rozhodnutie orgánu podľa odseku 1. Podľa § 73b ods. 2 zákona o ústavnom súde o návrhu koná a rozhoduje senát ústavného súdu na neverejnom zasadnutí.

Podľa § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde ak senát ústavného súdu zistí, že konanie verejného funkcionára je v rozpore s ústavným zákonom, rozhodnutie orgánu svojím uznesením potvrdí. V opačnom prípade napadnuté rozhodnutie orgánu senát ústavného súdu nálezom zruší.

Podľa § 73b ods. 4 zákona o ústavnom súde rozhodnutie ústavného súdu je konečné.

7. Podľa uznesenia sp. zn. PLz. ÚS 1/07 z 2. mája 2007 prijatého podľa § 6 zákona o ústavnom súde o zjednotení odchylných právnych názorov senátov ústavného súdu sa aj na konanie vo veciach podľa čl. 9 a nasl. ústavného zákona

o ochrane verejného záujmu vzťahuje § 25 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého sa každý návrh predbežne prerokuje.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

8. Navrhovateľ považuje napadnuté rozhodnutie za nezákonné, nepreskúmateľné a vydané v rozpore s účelom a cieľom ústavného zákona. Navrhovateľ predovšetkým namietal, že skutočnosť, za neoznámenie ktorej mu bola napadnutým rozhodnutím uložená sankcia vo forme pokuty, je obecnému zastupiteľstvu dobre známa, a preto považuje celé konanie vedené proti nemu za „šikanózne“. Navrhovateľ súčasne tvrdí, že:

- žiadosť podľa čl. 9 ods. 14 ústavného zákona z 24. októbra 2016 nepodal príslušný orgán,

- obecné zastupiteľstvo začalo proti nemu konanie na základe podnetu komisie, ktorá nebola zriadená v súlade so zákonom,

- napadnuté rozhodnutie je zmätočné, pretože neobsahuje dôvody začatia konania vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov, a tieto dôvody neobsahuje ani žiadosť z 24. októbra 2016,

- zasadnutia obecného zastupiteľstva konané 9. septembra 2016 a 2. decembra 2016 neboli zvolané v súlade so zákonom o obecnom zriadení, keďže naň neboli pozvaní všetci poslanci obecného zastupiteľstva a ich program nebol zverejnený na úradnej tabuli v obci aspoň tri dni pred ich konaním,

- napadnuté rozhodnutie bolo vydané po uplynutí ústavným zákonom stanovenej lehoty.

9. Z čl. 9 ods. 14 ústavného zákona vyplýva orgánu vykonávajúcemu konanie vo veci ochrany verejného záujmu fakultatívna možnosť uloženia pokuty vo výške určenej v odseku 10 písm. a), teda v sume zodpovedajúcej mesačnému platu verejného funkcionára, za nespĺnenie povinnosti oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie. Napadnutým rozhodnutím obecné zastupiteľstvo uložilo navrhovateľovi ako starostovi obce pokutu vo výške jeho mesačného platu, t. j. 2 209 € za porušenie čl. 9 ods. 14 ústavného zákona, keďže ako verejný funkcionár odmietol oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie podľa ústavného zákona. Dôvodom uloženia pokuty bola skutočnosť, že navrhovateľ nedoručil písomné oznámenie o výške mesačného platu verejného funkcionára, t. j. jednej dvanástiny z jeho ročného príjmu za predchádzajúci kalendárny rok za výkon verejnej funkcie. Obrana navrhovateľa spočíva v tvrdení, že výška jeho mesačného platu je obecnému zastupiteľstvu dobre známa, keďže v spornom období rozhodovalo o zvýšení jeho platu, preto vyžadovanie súčinnosti od navrhovateľa nebolo potrebné a výška jeho mesačného platu „*nie je skutočnosťou, ktorá by mala význam vo veci objasňovania rozporu verejného záujmu a jeho ochrany*“.

10. V súvislosti s uvedenou obranou je potrebné uviesť, že výška mesačného platu verejného funkcionára je skutočnosťou, ktorá má význam pre rozhodnutie podľa ústavného zákona, keďže rozhodnutie vždy obsahuje aj povinnosť zaplatiť pokutu (čl. 9 ods. 6 ústavného zákona), výška ktorej sa odvíja práve od mesačného platu verejného funkcionára. Rovnako nemožno spochybňovať postup obecného zastupiteľstva, ktoré aj napriek tomu, že malo vedomosť o výške platu navrhovateľa zo svojej činnosti, najskôr sa obrátilo so žiadosťou na jej oznámenie na navrhovateľa. Podľa názoru ústavného súdu nemožno od obecného zastupiteľstva spravodlivo požadovať, aby zo zápisníc z obecného zastupiteľstva zistovalo výšku platu verejného funkcionára v relevantnom období, keď takouto informáciou disponuje predovšetkým samotný navrhovateľ. Orgán vykonávajúci konanie podľa ústavného zákona má povinnosť náležite zistiť skutkový stav a vykonať potrebné dokazovanie, a to aj vo vzťahu k určeniu správnej výšky pokuty, v záujme toho, aby sa predišlo jej prípadnému spochybňovaniu. Treba tiež uviesť, že obecné zastupiteľstvo rozhoduje

o výške mesačného platu starostu, pričom pre účely ústavného zákona sa mesačným platom verejného funkcionára rozumie jedna dvanástina z jeho ročného príjmu za predchádzajúci kalendárny rok za výkon verejnej funkcie. Napokon navrhovateľ v návrhu uviedol, že žiadosti nemohol vyhovieť vzhľadom na neprimeranú dĺžku lehoty (žiadosť bola doručená obecnému úradu 26. októbra 2016 a uvedené skutočnosti bolo potrebné oznámiť do 27. októbra 2016, pozn.), teda sám si bol vedomý toho, že poskytnutie predmetnej informácie nie je otázkou hodín, ale skôr dní. V tejto súvislosti však mohol požiadať o predĺženie lehoty na oznámenie požadovaných skutočností, čo však neurobil a uvedené oznámenie nedoručil ani po stanovenej lehote.

11. Sťažovateľ tiež namietal, že žiadosť podľa čl. 9 ods. 14 ústavného zákona nepodal príslušný orgán, teda obecné zastupiteľstvo. Aj keď zo žiadosti z 24. októbra 2016 vyplýva, že o písomné oznámenie mesačného platu verejného funkcionára žiadali štyria podpísaní poslanci obecného zastupiteľstva (nadpolovičná väčšina všetkých poslancov obecného zastupiteľstva, pozn.), pričom v záhlaví žiadosti je uvedené „*Poslanci Obecného zastupiteľstva v [černá štvorcová škrabka]*“ ústavný súd nepovažoval tento formálny nedostatok za dôvod spochybňujúci zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Z obsahu žiadosti je zrejmé, že predmetné oznámenie je požadované „*v súlade s čl. 9 ods. 14 ústavného zákona*“, teda ide o žiadosť orgánu, ktorý vykonáva konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov, ktorým je v posudzovanom prípade obecné zastupiteľstvo. Napokon ide len o žiadosť, pre ktorú ústavný zákon nepožaduje splnenie takých formálnych náležitostí, ako to je napríklad v prípade rozhodnutia (čl. 9 ods. 9 ústavného zákona).

12. Ústavný súd považuje za nedôvodnú aj námietku navrhovateľa o zmätočnosti napadnutého rozhodnutia vzhľadom na absenciu dôvodov, ktoré viedli k začatiu konania vo veci ochrany verejného záujmu, pričom tieto dôvody podľa neho neobsahuje ani žiadosť z 24. októbra 2016. V tejto súvislosti ústavný súd konštatuje, že konkrétne dôvody začatia konania vo veci ochrany verejného záujmu sú uvedené v uznesení obecného zastupiteľstva č. 313/2016 z 9. septembra 2016, prijatím ktorého

uvedené konanie aj začalo. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nepochybne vyplývajú skutočnosti, na základe ktorých konanie vo veci ochrany verejného záujmu proti navrhovateľovi začalo (označením predmetného uznesenia obecného zastupiteľstva), ako aj to, že skutočnosti, na oznámenie ktorých bol navrhovateľ vyzvaný žiadosťou z 24. októbra 2016, boli požadované práve v súvislosti so začatím uvedeného konania. Napokon je potrebné uviesť, že napadnutým rozhodnutím bola navrhovateľovi uložená pokuta za porušenie povinnosti poskytnúť požadovanú súčinnosť v rámci už začatého konania o ochrane verejného záujmu vedeného proti nemu, a nie za konkrétne porušenia ústavného zákona, pre ktoré toto konanie začalo. Interpretácia ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, akú podáva navrhovateľ vo vzťahu k náležitostiam takéhoto rozhodnutia, resp. vo vzťahu k žiadosti orgánu vykonávajúceho konanie o súčinnosť, vykazuje znaky právneho štátu, ale aj samotnému účelu ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. prílišného právneho formalizmu odporujúceho nielen materiálnemu chápaniu princípu Prílišný formalizmus pri výklade právnych noriem bol už pri rozhodovacej praxi ústavného súdu opakovane odmietnutý ako neakceptovateľný (napr. IV. ÚS 192/08, III. ÚS 163/2011).

13. Vo vzťahu k námietkam týkajúcich sa nezákonnosti zriadenia komisie a nezákonného zvolania zasadnutí obecného zastupiteľstva, na ktorých boli prijaté rozhodnutia v konaní vedenom proti navrhovateľovi, ústavný súd považoval za relevantnú tú skutočnosť, ktorú navrhovateľ v návrhu nespochybnil, a to že zvolané zasadnutia obecného zastupiteľstva konané 9. septembra 2016 a 2. decembra 2016 boli uznášaniaschopné a za prijatie rozhodnutí, ktoré boli na nich prijaté, hlasovala nadpolovičná väčšina všetkých poslancov (teda v súlade s čl. 9 ods. 9 ústavného zákona).

V súvislosti s uvedenými námietkami ústavný súd zároveň uvádza, že tieto námietky navrhovateľ mohol a mal uplatniť v samotnom konaní, ktoré začalo prijatím uznesenia č. 313/2016 z 9. septembra 2016 a v ktorom bol navrhovateľ vyzvaný, aby sa vyjadril k začatiu konania. V súvislosti s uvedeným konštatovaním ústavný súd zo spisu vedeného pod sp. zn. Rvp 47/2017 zistil, že pod touto spisovou značkou

je na ústavnom súde vedený návrh navrhovateľa smerujúci proti rozhodnutiu obecného zastupiteľstva z 20. decembra 2016, ktorým bolo rozhodnuté vo veci konania začatého proti navrhovateľovi uznesením č. 313/2016 z 9. septembra 2016 a ktorým mu boli uložené pokuty v celkovej sume 101 614 € za celkovo šesť porušení ústavného zákona. V odôvodnení tohto rozhodnutia obecného zastupiteľstva sa okrem iného uvádza: *«V Uznesení č. 313/2016 z 23. zasadnutia Obecného zastupiteľstva v [REDAKOVANÉ] zo dňa 09.09.2016 bolo uvedené, že Obecné zastupiteľstvo v [REDAKOVANÉ]... umožňuje podľa čl. 9 ods. 4 ústavného zákona č. 357/2004 Z.z... týmto starostovi obce [REDAKOVANÉ], aby do 19.09.2016 predložil predsedovi Komisie na ochranu verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov Obecného zastupiteľstva v [REDAKOVANÉ] písomné vyjadrenie k predmetným veciam začatého konania.*

... V Uznesení č. 324/2016 zo dňa 28.09.2016 t.j. v potvrdenom výkone pozastaveného Uznesenia č. 313/2016 bolo uvedené to isté, len s dátumom 15.10.2016.

Túto zmenu starosta obce vo zverejnenom uznesení protiprávne odmietol vykonať a z uvedeného dôvodu mu poslanci Obecného zastupiteľstva v [REDAKOVANÉ] doručili list zo dňa 11.10.2016 vo veci „Konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov“, ktorý bol v podateľni Obecného úradu v [REDAKOVANÉ] zaevidovaný dňa 13.10.2016 pod podacím číslom 894. V uvedenom podaní bolo uvedené to isté ako v uzneseniach č. 313/2016 a 324/2016, len s dátumom 19.10.2016.

Starosta obce ignoroval nielen uznesenia obecného zastupiteľstva č. 313/2016 a 324/2016, ale aj uvedené podanie zo dňa 11.10.2016... t.j. starosta obce ničím nevyvrátil porušenia ústavného zákona v predmetných veciam začatého konania.»

Z uvedeného nepochybne vyplýva, že navrhovateľ v konaní vo veci ochrany verejného záujmu uvedené námietky neuplatnil, resp. sa k začatiu konania vôbec nevyjadril, preto orgán vykonávajúci konanie sa nimi z tohto dôvodu ani nemohol zaoberať a vysporiadať sa s nimi. Keďže navrhovateľ v návrhu doručenom ústavnému súdu 9. januára 2017 a vedenom pod sp. zn. 47/2017 vo svojich námietkach nevyvrátil skutočnosť, že nevyužil svoje právo vyjadriť sa k začatiu konania vo veci ochrany verejného záujmu, ústavný súd nemal dôvod na jej spochybňovanie, a preto z nej aj pri posudzovaní návrhu navrhovateľa vychádzal.

14. Vo vzťahu k námietke navrhovateľa, že lehota uvedená v čl. 9 ods. 5 ústavného zákona, v zmysle ktorej malo obecné zastupiteľstvo rozhodnúť vo veci navrhovateľa v lehote 60 dní odo dňa začatia konania, v jeho prípade nebola dodržaná, ústavný súd v zhode so svojou doterajšou judikatúrou (napr. III. ÚS 23/07, III. ÚS 24/07, IV. ÚS 3/07) konštatuje, že v právnom poriadku Slovenskej republiky absentuje právna úprava následkov prekročenia tejto lehoty, t. j. jej uplynutie sa nespája so žiadnymi právnymi účinkami. Na základe toho možno dospieť k záveru, že obecné zastupiteľstvo môže ústavne relevantným spôsobom rozhodnúť aj po uplynutí tejto lehoty, t. j. ide len o poriadkovú lehotu, ktorej márne uplynutie nemôže byť dôvodom na zrušenie napadnutého rozhodnutia. Ústavný súd nevidí dôvod na odklon od uvedeného právneho názoru ani vo veci navrhovateľa, aj keď považuje za potrebné pripomenúť, že je v záujme dodržiavania princípov právneho štátu, najmä právnej istoty účastníkov konania, aby rozhodnutia podľa ústavného zákona vo veci ochrany verejného záujmu boli vydávané v lehote ustanovenej v prvej vete čl. 9 ods. 5 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. aj napriek tomu, že táto lehota je poriadková.

15. S poukazom na uvedené ústavný súd dospel k záveru, že postup obecného zastupiteľstva smerujúci k vydaniu napadnutého rozhodnutia bol v súlade s príslušnými ustanoveniami ústavného zákona o ochrane verejného záujmu a na jeho základe vydané rozhodnutie je preto zákonné a vecne správne. Podľa názoru ústavného súdu námietky navrhovateľa proti napadnutému rozhodnutiu uvedené v jeho návrhu sú zjavne neodôvodnené a nezakladajú také dôvody na spochybňovanie napadnutého rozhodnutia, ktoré by bolo potrebné posúdiť po prijatí návrhu na ďalšie konanie. Ústavný súd preto návrh navrhovateľa ako celok odmietol už pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. januára 2017